

En stiv pik lyver aldrig

Knægten var sikker på han ville beholde sine kugler. Men en stiv pik lyver aldrig . . .

Knægten tiggede mig om at stoppe, men hans pik tiggede mig om at blive ved. Sådan en liderlig drengepik med hårdt optrukne nosser og uden hår kan være meget insisterende.

Han var femten år. Det er den alder hvor ting skal prøves og verden udfordres. Derfor lå han her med brystvorter der var lige så hårde som hans pik. Ikke så mærkeligt eftersom jeg havde ofret hans brystvorter en del opmærksomhed. Ret hårdhændet forøvrigt. Knægten havde ikke den samme erfaring med brystvorter som mig og vidste derfor ikke hvad en erfaren mand kan udrette.

Jeg havde også gjort en del ud af barberingen. Knivens raspen mod hans hud havde vi begge to haft fornøjelse af. Resultatet var at han var tæt på at sprøjte, allerede inden jeg gik rigtigt i gang. Det havde han ikke regnet med, og det gav mig et forspring. Men faktisk tror jeg det var uden betydning. Slaget var tabt på forhånd.

Han havde pralet af sine erobringer (et par pigebørn på hans egen alder) såvel som med sine evner på et lagen. Han var femten år! Desuden kunne

han ikke lide bøsser. Det vil sige sådan nogen som mig. Og ingen mand skulle nogen sinde få hans egekæp til at blomstre!

Jeg brød mig ikke om hans attitude over for bøsser og foreslog ham en prøve af den slags som ingen rigtige mænd kan sige nej til. I ti minutter skvadrede jeg om de gamle grækere, manddomsindvielser og hemmelige ritualer. Alt sammen rent sludder som jeg toppede op med et bundt pengesedler anbragt på bordet foran ham.

"De er dine uanset om du vinder eller taber."

"Hvad går det ud på?" spurgte han.

"Vi går hjem til dig, du smider tøjet, og jeg binder dig til sengen. Hvis jeg ikke kan få dig til at sprøjte, har du vundet."

"Peace of cake," svarede han.

"Hvis du taber," fortsatte jeg, "så har jeg ret til at bruge denne her."

Jeg viste ham en lille burdizzo som jeg altid har på mig. Det er ikke en almindelig burdizzo, som jeg synes er barbarisk. Tænk at få knust blodkar og nerver til testiklerne med sådan en tang! Jeg har i stedet en burdizzo som med et elektrisk stød permanent lammer nerverne uden at beskadige blodkarrene. Det er selve det psykologiske magtspil ved at kastrere en dreng som tænder mig, og ikke slagterhåndværket.

"Hvad er det?"

"Den hedder en burdizzo."

"Hvordan virker den"

Jeg forklarede ham det uden at gå i detaljer.

"Gør det ondt?"

"Selvfølgelig, men kun et øjeblik, og der er næsten ingenting at se bagefter, kun fire små røde pletter. Det er jo en manddomsprøve, så det skal gøre en lille smule ondt.

"Så bliver man altså kastreret?"

"Det er jo hele ideen med en manddomsprøve; du sætter noget på spil som betyder noget for dig, du løber en risiko, mærker suset - og vinder. Nå hvad siger du? Chicken out?"

Jeg pegede på seddelbundet. "Tag dem hvis du tør!"

Han skrabe seddelbundet til sig med verdensmandsmine.

Og så havde det hele alligevel skiftet karakter i sidste øjeblik. Tårer strømmede fra hans kønne blå øjne, og læberne bævede mens han tiggede mig om ikke at kastre sig.

Jeg har set det før; unge mænd som vil føle suset når deres kønsdele er på blokken; se, jeg er modig, jeg tør udfordre verden. Og så i sidste øjeblik: Chicken out, kyllinger, jeg vil ikke, jeg fortryder, please lad mig beholde mine nosser.

Men her er det at deres pikke er mere ærlige end de selv. Pikkene stritter og vipper og dirrer af længsel: 'Tag mig, skær mig, kap hovedet af mig,' hvisker de, 'og mine to kammerater med deres evindelige kildren og gøren opmærksom på sig selv; vis dem opmærksomhed! Kild dem! Lad dem se lyset, læg dem på hjul og stejle, sæt dem på spid, skær dem af. Tag dem ud af deres fængsel, giv dem en lærestreg!'

Sådan hvisker en stiv drengepik. Jeg har hørt det mange gange, og man kan ikke argumentere mod en stiv pik, vel? Man må vise den respekt og efterkomme dens krav.

Jeg krummede hånden og begyndte at spille den af på ham. Peace of cake. Jeg var egentlig ret imponeret af denne velformede pik og dens stålsatte vilje til at slippe af med sine to kammerater; dens puls dunkede mellem mine fingre.

Knægten blev ved med at tigge mig om ikke at gøre hans kugler noget, men pikken var tæt på af levere sin ladning, og pungen havde trukket sig sammen parat til yde sit bidrag til festen. Som altså ville blive en afskedsfest.

Jeg satte tempoet ned for at give ham en sidste chance, men der var ikke noget at stille op. Hans tæer krummede sig, og kroppen buede op fra sengen. Pikken *ville* af med sine to besværlige kammerater. I

næste sekund skød den tykke, hvide creme ud og dalede ned på knægtens bryst. Samtidig begyndte min anden hånd at beføle hans pung og søge efter de strenge der gav liv til kuglerne. Endnu inden han var færdig med at sprøjte klappede jeg burdizzoen rundt om nerverne til højre kugle. To minutter plejer at være nok. Jeg tog tid på mit armbåndsur. Efter to minutter var 'strømforsyningen' varigt afbrudt. Knægtens skrig faldt til en stille jamren. "Ikke mere, mere ikke," hviskede han, mens jeg gentog proceduren for venstre testikel og checkede resultatet. Som jeg havde lovet, var der næsten intet at se ud over fire små røde pletter, men jeg kunne mærke at kuglerne havde mistet forbindelsen og ikke mere reagerede på opkald fra omverden. Jobbet var gjort.

Jeg informerede ham om virkningen: Hans evne til at få stiv pik ville aftage og efter nogle uger helt forsvinde. Det samme ville sexlysten. Da jeg forlod ham, sad han sammenbøjet på sengen uden at se på mig.